Na úpravě časopisu pracovali žáci 8. ročníků. Pro finální verzi byly použity práce žáků:

Ali Yahia, Julie Kloutvorová, Juliette Moalicová, Michaela Murínová, Milan Kohout, Mína Laňková, Monika Beránková, Sofie Gulyášová, Štěpánka Pokorná, Vítek Vrabec, Zuzana Zumrová.

Výtvarná soutěž ŠKOLA HROU

Škola hrou, autor: Matěj Němec

V líbeznické škole proběhlo školní kolo výtvarné soutěže Škola hrou.

Na prvním místě se se svým veselým obrázkem umístil **Matěj Němec**, na druhém **Anna Nováková** a třetí místo společně obsadily dvě mladé výtvarnice – **Amélie Novotná** a **Klára Konvičková**. Všichni jsou žáky sedmého ročníku.

Šárka Mišurcová

„Záložka do knihy spája školy“

Žáci 5. D a 6. B se tento školní rok zapojili do 10. ročníku mezinárodního projektu „Záložka do knihy spája

školy“ pořádanou Slovenskou pedagogickou knihovnou v Bratislavě a Knihovnou Jiřího Mahena v Brně.

Cílem česko-slovenského projektu je navázat kontakt mezi českými a slovenskými školami a osmiletými gymnázii a podpořit čtení prostřednictvím výměny záložek do knih.

Žáci vytvořili záložky do knih **na téma *„List za listem – baví mě číst“*** ztvárněné libovolnou technikou. Ty si vyměnili s dětmi z přidělené partnerské školy ze Slovenska, a to konkrétně ze Základní školy, Blatné Remety.

Výsledky olympiády
v českém jazyce
Školní kolo 2019/2020

1.	**Iva Koderičová**	**47 .**
2.	**Marie Hlaváčková**	**44 b.**
3. – 4.	**Jakub Pospíšil**	**41 b.**
3. – 4.	**Daniel Kedroň**	**41 b.**
5.- 6.	Vendula Štikarová	40 b.
5.- 6.	Eliška Lukavská	40 b.
7.	Ester Kozárová	39 b.
8.	Milan Kohout	38 b.
9. – 10.	Štěpánka Pokorná	37 b.
9. - 10.	Elena Nunning	37 b.
11.	Barbora Novotná	35 b.
12.	Stella Lendrová	34 b.
13. – 14.	Anna Rakar	31 b.
13. - 14.	Vojtěch Kotoun	31 b.
15. – 16.	Kateřina Kovářová	27 b.
15. - 16.	Pavel Andrejkow	27 b.
17.	Adéla Honsová	26 b.
18.	Natálie Krejčová	25 b.
19.	Maxime Lecot	23 b.

Hálkovo pírko 2019

Začátkem prosince nás opět pozvali žáci a paní učitelky ze školy v Odolene Vodě, abychom se u nich zúčastnili recitační přehlídky Hálkovo pírko. Vyslali jsme několik zdatných líbeznických recitátorů a ti nám ostudu neudělali. Přednesli své texty, pochutnali si na pohoštění, dostali pamětní list a vybrali si každý zajímavou knihu z bohaté nabídky, kterou pro ně v Odolene Vodě připravili.

Všichni byli velmi spokojeni a pochvalovali si, jaký prožili pěkný den.

Rodné jméno Vítězslava Hálka bylo Vincenc Hálek. Narodil se 5. dubna 1835 v Dolínku u Odoleny Vody. V. Hálek byl český básník, prozaik, dramatik, literární kritik a publicista, představitel májovců. Bývá spolu s Janem Nerudou označován za zakladatele moderní české poezie.

Šťastné stáří očima dětí

Krásné odpoledne prožily dne 7. října v historických prostorách **Emauzského kláštera** žákyně devátého a osmého ročníku líbeznické školy a babičky z Domova pro seniory Hortenzie. Převzaly zde totiž cenu za první místo v celostátní soutěži Šťastné stáří očima dětí za svůj společný projekt Panenky.

Babičky ušily na šicích strojích těla panenek, dívky jim vytvořily hlavičky a ošatily je a nakonec hotové panenky odnesly pro radost dětem na popáleninové oddělení Vinohradské nemocnice.

Ceny: **Šek na 5.000Kč, volné vstupenky na společnou návštěvu skleníku Fata Morgana a mnoho sladkostí**, vítězkám předala paní **náměstkyně ministryně MPSV Mgr. Zuzana Jentschke** a **akademický malíř Kristian Kodet**.

Všichni si akci pěkně užili také díky tomu, že program moderoval pohotový a vtipný **Vladimír Hron**.

Brzy bude Mikuláš,
co asi v pytlíčku máš?
Překvapit se nechej,
úkoly dělat spěchej,
aby to uhlí nebylo,
to by tě nepotěšilo.

Čerti ve škole !

Kdo to klepe? Bílý pán.
Mikuláš dnes přišel k nám.
Anděl a čert přišli s ním,
zjistit, jestli nezlobím.

Vystoupení dětí z líbeznické školy

v domově pro seniory Hortenzie

Tajemství nového domu

Je podzim, nažloutlé listí se prohání krajinou i lesy a já se rozhodla odjet do svého nového domu v Bašti. Dům je trochu menší, ale přesto krásný, ležící na samotě u lesa, do něhož vede štěrkovitá cesta. Někteří příbuzní mi ten dům závidí a někteří se tam necítí dobře. Je tam totiž až nepřirozené klidné ticho. Jediné, co je slyšet, je šumění listí v poli kousek odsud. Když jsem přijela, byl tam klid a barevné listí mi padalo na kapotu auta. Pootevřela jsem si dveře od domu nohou, protože moje ruce byly plné krabic a věcí, které jsem šla položit na zem před veliký kulatý stůl, stojící uprostřed obývacího pokoje. Odešla jsem pro další věci. Když už jsem měla vše vynesené a hotové, sedla jsem si celá zpocená na křeslo u stolu. Rozsvítila jsem a šla si udělat čaj do kuchyně. Dům zatím nebyl moc zařízený. Venku bylo krásně, tak jsem si sedla před otevřené dveře s výhledem na listím zapadané odpoledne. Když jsem dopíjela poslední doušek čaje, najednou se zabouchly

dveře tak silně, až praskla žárovka. Nevěděla jsem, co mám dělat, v pokoji byla najednou tma a ticho jako v hrobě. Zvedla jsem se z křesla a šla rychle ke dveřím. Zatáhla jsem za studenou kliku, ale dveře nešly otevřít. Začala jsem panikařit a ze všech sil se snažila je otevřít. Ale někdo chytl kliku z druhé strany a tlačil ji proti mně. Pustila jsem ji a bála se, co se stane.

„AHOJ!“ vykřikla osoba za dveřmi velmi hlasitě. Vydechla jsem si, byla to kamarádka. Přinesla mi na uvítanou mrkvový koláč. Chvíli jsme si povídaly a než odešla, před domem zvolala: „Hodně štěstí a dej si pozor na strašidla, dnes je Halloween“. A odešla pryč.

Schylovalo se k večeru a na poli u lesa jsem zahlédla zvláštního strašáka se slaměným vykousaným úsměvem od kosů. Visel na dřevěné tyči a jako by ukazoval na moji zahradu. Bylo to divné, strašidelné i mrazivé. Byl ošacený jen děravým, plandavým oblečením. Vypadlé knoflíkové oko leželo vedle něj na zemi.

Šla jsem spát. Neuběhla ani chvilka, když mě probudila neznámá rána z venku. Lampička mi přestala svítit a světla přestala fungovat. Byla tma jako v pytli. Úplně jsem ztuhla. Koukala jsem jen tak kolem sebe a snažila se uklidnit. Když v tu chvíli začal dřez v kuchyni vydávat zvuky, které byly hlasitější a hlasitější až to vůbec nebylo k vydržení. Úplně dezorientovaná jsem seběhla dolů po schodech s rozsvíceným mobilem. Nohavice pyžama se mi zachytila do šroubu trčícího na schodech. Roztrhla jsem si kus pyžama, můj telefon mi vypadl z ruky a dopadl tvrdě na podlahu. Nechala jsem ho ležet na podlaze, abych měla aspoň nějaké světlo. Přišla jsem k hučícímu dřezu a strčila jsem do něj mou jedinou vařečku. Zasekla se a rámus ztichl. Chtěla jsem ji vytáhnout, ale nešlo to. Začínala jsem mít hrůzu v očích. Tahala jsem ji a tahala, ale jako by ji tam něco drželo. Když jsem ji pustila, vařečka vystřelila až na strop a dopadla na podlahu. Bylo zase ticho.

Najednou slyším, jak se otevírají dveře ze zahrady. Jsou slyšet kroky čím dál hlasitější a těžší. Rozsvítila jsem svítilnu na telefonu, ale přede mnou nikdo nebyl, jen se objevily blátivé stopy na podlaze. Už jsem to nemohla vydržet. Začala jsem křičet. Křičela jsem z plných plic. Vyběhla jsem otevřenými dveřmi do tmy na zahradu. Nic jsem neviděla a jak jsem běžela k brance o něco jsem zakopla, spadla do vlhké trávy a hlavou se praštila o vyčnívající kus kamene. A najednou byla tma. Probudila jsem se ráno s prvním ptačím švitořením. Ležela jsem v trávě s modřinou na čele, a když jsem se rozhlédla kolem sebe, uviděla jsem víc takových kamenů. Byly zvláštní a vypadaly jako náhrobní. Byly zarostlé, tak jsem od jednoho odhrnula více trávy a hlíny. Najednou jsem narazila na tvrdé duté dřevo. Co když je to poklad? Neváhala jsem a doběhla jsem si pro lopatu, která byla opřena o zeď domu. Odhazovala jsem další hlínu, když se objevila hrozná věc. Žádný poklad, z hlíny na mě koukala lidská lebka se dvěma zuby navíc, která byla zapříčená mezi kameny. Kopala jsem dál a pod dalšími kameny se skrýval zbytek kostry, která měla na místě srdce kámen. Co to znamená?

Hned poté jsem zavolala policii. Zjistilo se, že kostra je velmi stará, a že se pravděpodobně jedná o starobylý vampýrský hrob. A protože hrobů se našlo více, zjistilo se, že domy v Bašti, jsou postaveny na starém pohřebišti a můj dům stál přesně uprostřed. Už mi bylo jasné, proč se o Halloweenské noci u mě v noci děly tak strašidelné věci.

Příběh je smyšlený, ale k archeologickému výzkumu opravdu došlo v letech 2004 – 2005, protože při stavbě nových domů v Bašti bylo opravdu nalezeno starodávné pohřebiště z leténského, germánského a římského období.

V průběhu výzkumu nalezli významné množství keramiky a zvířecích kostí. Předměty objevili ve více než 3 000 objektech a několika desítkách hrobů. Bylo objeveno velké pohřebiště žárových hrobů (zde byl uložen popel nebožtíka) a mimo tyto žehy a zásobní jámy byly nalezeny i kostrové hroby, tzv. pohozenci. Zajímavostí je jeden z těchto hrobů, připomínající tzv. upíří hrob. Nebožtík byl uložen do hrobu v podivné poloze letícího netopýra, hlavu zapříčenou mezi kameny a v místě srdce byl uložen kámen obdobného tvaru. Celá kostra byla zasypána nebo ukamenována.

Text:
Lucie Kovářová

Ilustrace k textu:
Kateřina Kovářová

ČESKÉ MUZEUM HUDBY

Dne 15. listopadu 2019 jsme vyrazili na výlet do Českého muzea hudby, které se nachází v bývalém kostele sv. Máří Magdalény na Malé Straně.

Po vstupu do budovy nás ihned zaujal **impozantní interiér muzea**, po schodech jsme vyšli až do místností, kde bylo vystaveno mnoho zajímavých starodávných hudebních nástrojů.

Celou prohlídku nám zpříjemnila paní učitelka Štrbáková, jež nám o nástrojích řekla mnoho překvapivých informací. Zájemci měli možnost si pustit do sluchátek zvuky jednotlivých nástrojů.

Všichni jsme nakonec odcházeli s nově nabytými znalostmi a dojmy. *Renata Maierová 8.C*

Dechberoucí návštěva DOX

Dne 16.12. navštívila naše třída 8.C galerii DOX (DOX je galerie, jež vznikla přestavbou tehdejší továrny), abychom si prohlédli díla od ilustrátora Petra Síse. (uznávaného autora knih pro děti, ilustrátora a grafika).

Co jsme viděli?

Měli jsme možnost vidět ilustrace jeho nejznámějších knih, např. Zeď, Ptačí sněm, Robinson... Všichni našli zalíbení alespoň v nějaké ilustraci, a někteří si je dokonce vyfotili. Nejvíce nás zaujala instalace "jeskyně", ve které jasně svítily "hvězdy" a mohli jsme zde slyšet i zvuky džungle. Také se nám líbila vzducholoď Gulliver, která slouží jako malá koncertní síň.

Na závěr výletu jsme se stavili na oběd, abychom se posilnili před návratem domů. *Milan Kohout, 8.C*

Petr Sís

Známý umělec se narodil v Brně 11. května 1949.

Je držitelem mnoha ocenění - jako třeba Zlatý medvěd, a proto jsme byli rádi, že jsme mohli i my vidět jeho výtvory, ale jeho tvorba nekončí u obrazů. Můžete si přečíst i jednu z jeho knih, mezi které patří Zeď a Tibet.

Komentář
Sofie Gulyášové:
Já osobně jsem si výlet užila a vřele bych ho doporučila všem mým přátelům. Doufám, že i vás článek zaujal a že se někdy podíváte do Doxu, nebo si přečtete jednu z knih Petra Síse.

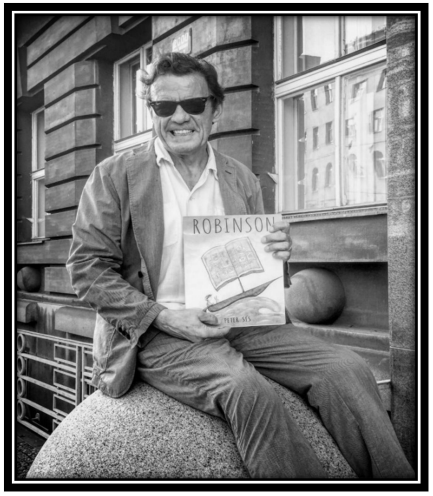

Filozování Matěje Mikuly

Strach

Za celý svůj život jsem měl stovky jmen. Někdy jsem byl šelma, co chrlila oheň tak, že i rytíři proměnili se v popel. Někdy jsem byl kostrou, v ruce jsem kosu držel. Někdy jsem také horou, co až ke hvězdám se tyčí. Teď jsem člověk, co nůž do hrdla zasekává. Ptám se tě, jakým jménem mě ty nazýváš?

Krev

Krvi, prameni života, co rudou máš barvu! V žilách proudíš nám i našim potomkům. Cesta tě zavedla do celého světa. Znala jsi krále, císaře, vědce, snad i bohy samotné. Životodárná ty jsi! Odpusť nám, že tě na bojišti v blátě špiníme, že tě proléváme a do země vsakovat necháme.

Život

Celá staletí se lidé ptají, jaký je smysl žití? Vědci a filozofové na to hledali odpověď a každý si na život udělal vlastní názor. Já také, nemusíte s ním souhlasit ani ho podporovat, jen si mě vyslechněte. Podle mě je život jako slepec, který jde cestou. Někdy narazí do zdi, někdy spadne na zem. Překážkám se ale musí

autor obrázku: Zuzana Krausová

postavit a překonat je, musí se naučit problémům čelit s hlavou vzhůru. Někdy na cestě najde přátele, protivníky, ale i staré a nové lásky. Nikdy nesmí přestat cítit, slyšet a vnímat věci okolo sebe. A i když ho síla opouští a za zády mu běží vlci, musí zabrat, aby si mohl říct na konci, že žil dobře a nikdy nepřestal bojovat. Tedy moje odpověď na otázku, jaký je smysl života, je, abyste ho žili.

Hobití báseň
Zuzana Kykalová

Bilbo to je slušný hobit,
trpaslíkům zajistil pobyt.
Trpaslíci z něj pomoc vytáhli,
do velkých problémů ho zatáhli.
Se zlobry se utkali
a dokonce elfy potkali.
Elfové pro ně velkou hostinu mají,
výbornou radu jim vždycky dají.
Do Mlžných hor se vydali,
se skřety se tam utkali.
Krále jejich zabili,
Bilba přitom ztratili.
Bilbo hledá cestu ven,
prstýnek, co leží na zemi, si vem!
Když pak Gluma uviděl,
velké oči mu záviděl.
Hádanku si dávajíc,
bylo jich však mnohem víc.
Když pak Bilbo vyhrával,
Glum se velmi naštvával.
Pak si nandal prsten,
zmizel nám i s prstem.